

Keijo Muukka, Master nro 1503

”Passin olen hankkinut 24.1.1995, ja ensimmäinen hiihto sen jälkeen oli Tarton Maraton. Masteriksi tulin USA:n hiihdossa v. 2001.

Kun sinusta tuli Masteri, niin mitenäs sinä päädyit Mastereiden puheenjohtajaksi?

”Mastersien puheenjohtajaan Asko Sieväseen tutustuin sattumalta hiihtolenkillä joskus 1990 -luvun alkupuolella. Kävimme muutamilla WL-hiihtomatkoilla Askon kanssa yhtä aikaa – jopa kämppäkaverina.”

”Asko halusi lopettaa puheenjohtajana, mutta yhdistyksen toiminnan vetämiseen ei meinannut ketään löytyä. Lopulta Asko otti asian minun kanssani esiin oikein vakavasti, että kuules se on nyt sellainen juttu, että sinun pitää ruveta puheenjohtajaksi, kun kukaan muu ei rupea. Niin sitten rupesin, olenhan aina ollut vähän ”käskettävä”. Eikä siinä sen ihmeempää tarinaa ole, mutta tämä yhdistystoiminta oli silloin vielä vähän suuntaa

hakevaa, oli minun aikanakin. Sitä joskus mietti, min-kähän takia tällaista touhua pitää tehdä, kun ei ketään kiinnosta.”

Kuinka usein piditte kokouksia, oliko muita kokouksia kuin vuosikokoukset?

”Kyllä me johtoryhmässä valmistelimme vuosi- ja yleiskokouksia. Kokouksia pidettiin säännöllisesti. Syntyi uusia ideoita. Pidettiin kokouksia Lahden ulkopuolellakin. Ensimmäinen tällainen taisi olla Lep-pävirralla, jonne oli rakennettu hiihtoputki. Menimme porukalla bussilla Lahdesta. Siellä oli mukana paljon Mastereita, oikein kiva viikonloppu.”

”Liikkeelle lähdin melko innostuneena. Halusin, että voisimme toimia hyvää hallintotapaa noudattaen, että mm. rahat ovat kahdenkertaisen kirjanpidon alla. Sitten saatiin vielä aikaisiksi yhdistykselle säännöt. Päätimme kuitenkin, että ei rekisteröidytäkään eikä oteta sitä byrokratiaa niskaamme, joka siitä tulee. Säännöt aiheuttivat kuitenkin sen, että toimintaan tuli tavallaan

Keijo Muukka matkaa vauhdikkaasti Finlandia-hiihdossa 10.2.2001.

ryhtiä: oli siis määritelty kokoukset ja vastuut yhdistyslain hengessä. Juridisesti johtoryhmä oli kuitenkin henkilökohtaisesti vastuussa päätöksistä ja taloudesta.”

Mikä sinut veti mukaan Worldloppet-hiihtoihin?

”Finlandian olen hiihtänyt ensimmäisen kerran vuonna 1978. Vuonna 1975 olin muuttanut Lahteen ja kohtasin siellä hyvät hiihtomaastot. Olen ollut hiihtohullu ihan pikkupojasta saakka. Olin mm. alle 12-vuotiaitten pitäjän mestari. Piirikunnallisella tasolla rehkin sitten muissakin kilpailuissa.”

”Kansainvälisen opiskelijaurheiluliiton eli FISUn (*Fédération Internationale du Sport Universitaire*) Universiadeissa tuli hurja saavutus vuonna 1968. Kisoissa oli mukana muutamasta maasta jopa seuraaviin olympialaisiin valmennettavia hiihtäjiä. Talvikisat pidettiin Itävallan Innsbruckissa, ja olin hiihtämässä joukkueessa, joka voitti 4x10 kilometrin viestissä pronssia Suomelle (Neuvostoliitto voitti ja hopealle tuli Japani). Lähtöhetken alla satoi noin 10 cm märkää lunta, ja siitä tuli semmoinen tarpomishiihto. Tämän hiihdon aikoihin olin kadettikoulussa.”

”Isä oli kova urheilija, mutta hän haavoittui sodassa polveen. Oikeastaan hiihto ja ampumahiihto olivat ainoat lajit, joita hän pystyi harrastamaan. Minä hiihtelin lapsena joskus isän perässä ja katselin, kuinka letkeästi hän meni, ihan kuin Eero Mäntyranta.”

”Olin muutaman vuoden Vaasassa Pohjanlahden Merivartioston viestipäällikkönä. Varusmiespalveluksen

Kadetit tervaavat hikilankkujaan vuonna 1967, Keijo Muukka toinen oikealla. (Kuva Keijo Muukka)

olin suorittanut Kaakkois-Suomen Rajavartiostossa, missä sissikuntoon panostettiin vahvasti. Kyllä sieltä Rajavartioston esikunnasta tuli viestiä, että jos Muukka haluaa hiihtää, siihen on annettava mahdollisuus. Mutta talvet silloin Vaasassa olivat sellaiset kuin täällä etelässä nykyään, eikä siellä paljon hiihdetty. Vaasassa toimi kauppakorkeakoulu, joten hain pois upseerin virasta ja opiskelin ekonomiksi, eli siviilipuolella olen työurani tehnyt.”

”Nuoruuden aikainen aktiivinen hiihtoharrastus heräsi minussa uudelleen eloon Lahteen muuton jälkeen.”

Sinulla on varmaan mukavia muistoja hiihtämisestä ja hiihtomatkoilta?

”Hiihtäminen jatkui kuntoiluna, kun hiihtelin viikolla iltaisin ja viikonloppuisin pidempiä lenkkejä. Latuverkko oli mainio. Kun sain tämän Master-tittelin, oltiin hiihtä-

mässä Amerikoissa. Kotiin päin tultaessa räknäsin ääneen, että nyt on jo tullut hiihdettyä maapallon ympäri. Joku siihen huomautti, mites se Afrikan kohdalla-? eiks se ollut vähän vaikeeta?”

”Mieleeni on jäänyt Askon pitämä puhe, kun olimme syömässä Amerikan hiihdon jälkeisenä iltana. Asko sanoi, että tuo kymmenes on ratkaiseva hiihto Master-tittelin saamisessa, ja se on yleensä kaikkein vaativin hiihto. Monet jännittävät sitä niin hirveästi. Läsna olleet tiesivät, mikä kömmähdyks minulle oli samana päivänä sattunut.”

”Lähdimme aamulla majapaikasta lähtöpaikalle, jonne oli ehkä noin 20 kilometriä matkaa. Ajokeli oli hyvin tupruinen. Kuinka ollakaan, kun rupesin lähtöpaikalla kaivamaan repusta hiihtokenkiä, eihän niitä ollutkaan mukana. Olin käynyt herättelemässä jonkun majapaikassa ja laskenut siksi aikaa monokassin kuistin lattialle, ja siihen se jäi.”

”Veli Porri oli ison amerikkalaisen maastoauton ratissa, jolla me liikuttiin – oikein kunnan jyty vehje. Veli sanoi, että kyllä sinun täytyy päästä hiihtämään, joten mennään hakemaan ne hiihtokengät. Hän riskeerasi siinä omankin lähtönsä. Herranen aika, kuinka taitavasti hän ajoi kovaa vauhtia. Varmaan nautti siitä ajosta. Mehän haettiin heti ne kengät siitä kuistilta ja sitten suitsait takaisin. Lähtöön oli aikaa viisi minuuttia, kun sain kengät jalkaan. Olin aivan lähtöalueen vieressä ja pääsin sisään. Niinpä minä sieltä vilkuttelin, kun lähtöön oli enää kaksi minuuttia, että ei tässä mitään kiirettä, kunhan pääsis vain lähtemään.”

Keskikanada Loppetissa 18.2.2001 Keijo ja vaimo Aila Tyrni poseeraavat iloisina. Aila hiihti puolimaratonin. (Kuva Keijo Muukka)

”Raija Neuvonen Kotkasta oli myös mukana tällä Amerikan-matkalla. Hän on hyvä reissukronikan runoilija, lauloi runonsa itse ottaen pohjaksi jonkin tunnetun rallin. Tämä Amerikan-hiihto oli minulle juhlahiihto, sillä Master-titteliin tarvittavat hiihdot tulivat täyteen. Raija kirjoitti meistä kaikista yhteisen kupletin. Kömmähdyksenikin Raija laittoi siihen lauluun. Sanat menivät jotenkin siihen suuntaan, että hiihtääkin on mukava, kun on monet jalassa.”

Mitkä olivat parhaita hiihtomatkoja?

”Paras oli Marcialonga. En osannut odottaa viimeisen hiihtäjän maaliin tullessa räjähtävää ilotulitusta. Muistan, kun puolivälissä hiihtoa olin vain 300 metrin päässä johtavasta hiihtäjästä. Valitettavasti kärki meni vain joen toisella puolella ja hiihti jo maalin suuntaan. Koko hiihto oli mielestäni tehty hyvin juhlavaksi vähän samaan tapaan kuin täällä Suomessa Salpausselän kisat. Oheisohjelmaa ja yleisöä oli paljon. Worldlop-

pet-hiihdoista Vasaloppet oli upea, kun matka on pitkä ja kaikki niin selkeää – yhteislähdön alkuruuhkan ”ruotsalaistuntumaa” lukuun ottamatta. Saapuminen maaliin Moraan on suorastaan uljaan tuntuista.”

”Norjan hiihto voisi sitten olla kolmas huolimatta siitä, että hiihtäessäni jouduin sen melkein koko matkan tarpomaan, koska voitelu ei onnistunut. Siellä oli tunturimaisemia, lumeen hautautuneita mökkejä vain ovi esiin kaivettuna ja porukkaa istumassa ladunvarressa - hiihtoja juhlimassa.”

”Finlandia-hiihdot ovat tietysti oma lukunsa. Jossain hiihdossa oli Katumajärven jäällä vetisiä painaumuksia, joissa upposi hiihtokenkä kokonaan veteen ja sukat kastuivat. Onneksi päästiin maaliin, eivätkä jalat paleltuneet.”

Minkälainen yhteistyö Mastereilla oli sinun aikanasi Finlandia-hiihdon kanssa?

”Yhteistyö oli luontevaa. Esimerkiksi kansainvälinen Master-tapahtuma hiihtoa edeltävänä iltana järjestettiin yhteistyönä. Lisäksi Finlandia-hiihto hoiti meidän postituksemme omien kirjeittensä mukana. Kumpikin näistä oli jo aikaisempia käytäntöjä. Master-illoissa Haapojan aikana näkyi tämä yhteistyö kivasti ja kustannuksiakin jaettiin entiseen malliin.”

”Tuimme nuoria hiihtäjiä ja seuroja, esim. Hollolan Urheilijoita. He saivat itse nimetä nuoret hiihtäjät. Me maksoimme ilmoittautumiset ja he saivat tulla mukaan Master-iltaan.”

Kun jäsenmaksuja kerättiin, niin mikäs oli maksuinnokkuus?

”Aika hyvin maksoivat. Kuka halusi olla mukana, maksoi. Me puhuttiin siitä, että jos ei maksa kahteen tai kolmeen vuoteen, tulkitaan, että tämä ihminen ei enää halua olla mukana - eihän tässä pakko ole olla. Tosin ei minun aikana ketään erotettukaan. Tämä on vähän sellainen moraalinen kysymys. Jäsenmaksuhan ei ole ulosottokelpoinen. Maksu-
muistutuksia emme halunneet lähettää.”

Mites se sinun seuraajasi valinta tapahtui?

”Ei siinä mitään dramaattista tapahtunut, koska hän oli tuttu mm. työni kautta. Seppo Jokipelto oli sen puhelinyhtiön hallituksessa, jossa olin töissä. Minä kerta kaikkiaan ajattelin, että pitää löytää seuraaja, sillä haluan tästä nyt pois. Kukaan ei tahtonut ruveta. Soitin Seppo Jokipellolle, ja yhdellä puhelulla asia sovittiin. Hän sanoi, että kyllä hän voi ottaa puheenjohtajuuden. Se oli yllättävän helppoa. Otin asian esille johtoryhmän kokouksessa ja kerroin, että on seuraaja tiedossa. Häntä esitettiin sitten vuosikokouksessa, jossa Seppokin oli paikalla.”

”Oli hyvä asia, että minun jälkeeni johtoon tuli tunnettu henkilö, joka varmasti nosti yhdistyksen hyvää mainetta.”

”Minulle tämä on ollut mieluista harrastusta – ei elämää suurempaa koskaan.”

Keijo Muukkaa haastatteli 12.10.2016 Juha Toivonen

Worldloppet-teamin hiihtomatka Amerikan mantereelle 16.2-27.2 2001

(Pieni muistelmayhteenveto Rosvo-Roopen sävelellä)

Raija Neuvosen matkalla sanoittama

- Hyvin alkoi päästiin heti EU-Brysseliin ei hiihtäjistä piitattu, no me tultiin New Yorkiin Ohjelmassa oli muutos, saimme yöpyä siksi pilvenpiirtäjätkin tuli nähtyä.
- Keskinada Ottawassa oli avaus Paineessa ol` pari poikaa, kun kuului pamaus Masteriksi tultava on tässä hiihdossa, ei voimat saa nyt loppua ennen maalia.
- Perinteistä, tietenkkin sanoi Siiri aikanaan, meistäkin nyt moni sitä hiihtää aina vaan. Luistelkoot-- on keksitty se paljon myöhemmin, meillä riittää rohkeutta luottaa voiteisiin.
- Rauhallisen mallin ikämasterista saat, voit peesiin jäädä Askon perään siinä vauhdin jaat Varaudu nyt kuitenkin, kun loppumatka on kestää-kestää masteri ja sulla hapot on.
- Melkein kilpatason hiihtoakin esiintyy, kun Kaisu irti päästetään, niin Velkka käynnistyy Taisto tulee melkoinen, ei ikä painaa voi jo Ilkallakin kilpahiihdon lähtökellot soi.
- Istut, makaat, syöt tai seisot, olet filmillä ei auta pidellä sun ees` suojaa silmillä. Kamera on varma peli, Asta varmempi, passi nyt jo kolmas on ja aina täydempi.
- Tulevaisuus teatterissa liekö Terholla ainakin kuin näyttelijä osaa liikkua Runoa on varastossa erimittaista, ja hiihtomaratonit ovat melkein tautina.
- Ravatit ja pikkutakit oli huudossa kun kokous oli ohjelmassa Boston-klubissa. Kaikki hyvin, vaihdettu on puheet, standardit; Ja vielä ohimennen suorittivat Harvardit.
- Masteriksi saatiin vielä kolmas konkari, taas perinteistä paineli "mä oon varma MASTERI" Kiva hiihtää, kun on sentään monet jalassa, Etteivät vain lepää verannalla pussissa.
- Amerikan metsikössä kokki oma on, arvokas niin olemassa teki makaroonilaatikon Kotitonttu sukset laittoi hälle kuntohon, silloin ruoka sivuseikka sauvat taistohon.
- Valkoisessa talossa saimme vierailta, se kohokohta matkalla oli todella Kotoinen oli tunnelma ja suomalainen niin Norikon ja Stigun voimme peittää kiitoksiin.